

Arrest

nr. 263 748 van 16 november 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. TERMONIA
Houtmarkt 22
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Braziliaanse nationaliteit te zijn, op 19 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 juli 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 oktober 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. TERMONIA verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster dient op 25 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Zij wordt gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 22 juni 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 16 juli 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen heeft u de Braziliaanse nationaliteit en bent u afkomstig uit Arataca, Brazilië. U woonde sinds uw geboorte tot 2010 in Porto Seguro (Brazilië). U kwam toen een eerste keer naar België om te werken. U keerde in 2013 terug naar Brazilië omdat uw dochter I.(...) toen geboren was en u in België geen inkomen had. U liet uw dochter achter in Brazilië en keerde, na één maand verbleven te hebben in Brazilië, naar België terug omdat u hier vast aan de slag kon gaan. In 2015 keerde u opnieuw terug naar Brazilië om uw dochter te gaan halen. U verbleef toen opnieuw een maand in Brazilië en keerde vervolgens terug naar België. Op 23 mei 2017 keerde u opnieuw terug naar Brazilië omdat de vader van uw dochter u bij de Belgische politie had aangegeven voor zwartwerk. U verbleef bij deze laatste terugkeer in Brazilië in uw ouderlijk huis. U woonde er samen met uw moeder en uw broers C.(...) en J.(...). Sinds uw terugkeer kende u problemen met uw broer C.(...). Toen u nog zwanger was van uw zoon, trapte hij bijvoorbeeld op uw arm. Hij bedreigde u dagelijks. Ook uw kinderen werden hierbij gevisieerd. Hierdoor raakte u getraumatiseerd, werd u depressief en kende u angstaanvallen. Hij vloog bovendien regelmatig uit tegen uw moeder. Hij wou u en de overige gezinsleden uit het huis hebben omdat hij het huis zelf wou bezitten. De situatie liep soms uit de hand. Zo bedreigde hij u een keer met een mes toen u uw zoon een bad aan het geven was. Hij wou niet dat u nog verder water zou verbruiken. Om de ruzies te vermijden, trok u vaak naar het gemeenteplein in uw buurt. Uw broer had tevens zelf kogels gemaakt. Toen deze klaar waren, legde hij deze op tafel en zei hij dat deze bedoeld waren voor u en de andere gezinsleden. Uw broer was lid van een bende, genaamd Capinho. Deze was een rivaliserende bende van de bende die de controle had op de wijk waar u woonde. U hoorde C.(...) regelmatig bellen naar een vrouw om een wapen te verkrijgen. Hij had tevens contact met een kolonel die bij politie werkzaam was. Omdat u de bedreigingen en de situatie met uw broer niet langer kon verdragen, verliet u het land. U verliet met uw minderjarige kinderen Brazilië op 18 februari 2019 met het vliegtuig en kwam dezelfde dag aan in België. U diende op 25 oktober 2019 een verzoek om internationale bescherming in. U vreest bij terugkeer voor het leven van u en uw kinderen.

In mei 2019 werd een jeugdvriendin van u vermoord in Brazilië. U denkt dat C.(...) haar vermoord heeft. Ook andere personen in uw wijk werden vermoord door de bende waar C.(...) toe behoort. In mei 2019 begon C.(...) criminele feiten te plegen. Hij pleegde een overval, brak in een huis in en hij schoot op twee personen. De politie zocht uw broer hierdoor en kwam in mei 2019 naar uw ouderlijk huis. Uw broer was echter reeds gevlucht. De politie vond er wel poeder om een bom te maken, een drone en aanwijzingen dat hij een bomaanslag zou plegen op een hotel dat hij afperste. Tevens vonden ze een lijst met namen van 12 personen die hij wou vermoorden. Uw broer had zich ondertussen verscholen in de bossen en later ook bij uw zus M.(...). Daar heeft de politie hem in juni/juli 2019 gevonden en gearresteerd. C.(...) verbleef dan eerst in een politiecel. Nadien werd hij naar een psychiatrische instelling gebracht vanwaar hij begin 2020 kon ontsnappen. Hij wordt momenteel gezocht door de Braziliaanse autoriteiten. Uw moeder stierf in mei 2021. Een nicht van u liet u toen weten dat C.(...) naar haar vader had gebeld en zei dat hij het ouderlijk huis in de gaten hield.

U bent in het bezit van uw origineel paspoort met afgiftedatum 20 augustus 2015 en uw originele identiteitskaart met afgiftedatum 11 juli 2018.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u verder de volgende documenten voor: uw origineel geboorteakte, het origineel paspoort van uw zoon en dochter, een Belgisch psychologisch attest waaruit blijkt dat u sinds oktober 2020 in behandeling bent bij een psycholoog en waaruit uw psychische problemen blijken (zoals slapeloosheid, neurovegetatieve reactiviteit, emotionele instabiliteit, angst, zaken opnieuw beleven in nachtmerries, mentale dissociatie, stress en zelfmoordgedachten) en waaruit blijkt dat u symptomen van posttraumatische stress vertoont, enkele documenten waaruit blijkt dat u – via een pro-Deoadvocaat – uw zoon wou laten erkennen door zijn vader, een bewijs waaruit blijkt dat u in het centrum van Sint-Truiden verblijft, bewijzen dat u in 2013 voor een Belgische familie werkte, artikels over de feiten die uw broer gepleegd heeft, een artikel over de ontsnapping van uw broer, artikels en foto's over de feiten die uw broer zijn bende in uw wijk zou gepleegd hebben en een artikel en foto's over uw vermoorde jeugdvriendin.

Na uw persoonlijk onderhoud maakte u op 23 juni nog de volgende documenten over: gerechtelijke documenten die u in België hebt voorgelegd om de erkenning van het vaderschap van uw zoon te regelen, nog enkele artikels over de feiten die uw broer gepleegd heeft en over zijn ontsnapping.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Zo overhandigde u voor de start van uw persoonlijk onderhoud een attest waaruit blijkt dat u sinds oktober 2020 in behandeling bent bij een psycholoog en waaruit uw psychische problemen blijken (zoals slapeloosheid, neurovegetatieve reactiviteit, emotionele instabiliteit, angst, zaken opnieuw beleven in nachtmerries, mentale dissociatie, stress en zelfmoordgedachten) en waaruit ook blijkt dat u symptomen van posttraumatische stress vertoont. U voegde tijdens uw persoonlijk onderhoud ook toe dat u medicatie neemt ter behandeling van uw psychische problemen (CGVS, p. 9-10). Om hieraan tegemoet te komen werd u de mogelijkheid geboden om een pauze te vragen wanneer u hier nood aan zou hebben (CGVS, p. 2). Er werd u ook meermaals gewezen op het feit dat u voor het CGVS de kans had om vrijuit te spreken en u geen stress hoefde te hebben (CGVS, p. 2). Wanneer u emotioneel was of hoofdpijn had, werd u meermaals gevraagd of u nood had aan een pauze en of u het zag zitten om het onderhoud verder te zetten. U gaf daarbij te kennen geen pauze te willen en het onderhoud verder te kunnen zetten (CGVS, p. 3 en 19-20).

Bijgevolg kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u het grondgebied van het Rijk onrechtmatig bent binnengekomen of uw verblijf op onrechtmatige wijze hebt verlengd, en u zich, gezien de omstandigheden van uw binnenkomst, zonder gegronde reden niet zo vlug mogelijk bij de autoriteiten hebt aangemeld of geen verzoek om internationale bescherming hebt ingediend, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.

U vreest dat u en uw kinderen bij terugkeer naar Brazilië vermoord zullen worden door uw broer en zijn vrienden (CGVS, p. 11 en 23-24).

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat u reeds op 18 februari 2019 in België aankwam en u pas op 25 oktober 2019 om internationale bescherming verzocht. Uw verklaring dat u bij verschillende vriendinnen in België diende te wonen en op dat moment geen werk had (CGVS, p. 5-6) kan niet worden weerhouden worden als verschoning. Van een persoon die daadwerkelijk een risico op vervolging en/of ernstige schade in zijn land van herkomst loopt mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij of zij, na aankomst in landen die de Conventie van Genève hebben ondertekend en die de beschermingsmodaliteiten die erin voorzien zijn toepassen, alles in het werk stelt om zo snel mogelijk een beroep te (kunnen) doen op deze beschermingsmogelijkheden, hetgeen u, gelet op uw laattijdige aanvraag, niet heeft gedaan. Uw houding is dan ook niet in overeenstemming te brengen met een daadwerkelijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, noch met een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De ernst en de geloofwaardigheid van uw ingeroepen vrees komt door bovenstaande vaststellingen op de helling te staan.

Hoe dan ook heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u in geval van moeilijkheden met uw broer en zijn vrienden, na een eventuele terugkeer naar Brazilië, geen beroep zou kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Braziliaanse autoriteiten. Zelf heeft u nooit klacht ingediend tegen uw broer. U had immers schrik van de politie (CGVS, p. 21), indien u er de politie zou bijhalen, zouden criminelen vragen waarom de politie is langsgelopen en uw broer liet u verstaan dat u eerder zou opgesloten dan hij indien u aangifte tegen hem zou doen (CGVS, p. 13). Voordat internationale bescherming evenwel kan worden verleend aan een verzoeker, dient aangetoond te worden dat de verzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij eerst alle redelijke van hem te verwachten mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land, hetgeen u aldus niet gedaan heeft. Bovendien dient er gewezen te worden op het feit dat de Braziliaanse autoriteiten in het verleden reeds opgetreden hebben tegen uw belager. C.(...) werd

wegens zijn gepleegde feiten in mei 2019 gezocht door de politie (CGVS, p. 17). De politie kwam meermaals naar uw woning, doorzocht uw woning en zocht hem bij uw zus (CGVS, p. 14, 16, 17). Wanneer hij uiteindelijk gevonden werd, werd hij in hechtenis gehouden (CGVS, p. 17-18). Nadien diende hij in een gesloten, psychiatrische instelling te verblijven (CGVS, p. 11, 13, 14 en 19). Dat hij hier later uit kon uitsnappen, betekent niet dat de Braziliaanse autoriteiten niet de intentie hebben om op te treden tegen C.(...). Bovendien geeft u zelf aan dat – indien de Braziliaanse autoriteiten hem opnieuw zouden vinden – ze hem zouden arresteren (CGVS, p. 19, 22). U voegt toe dat de autoriteiten niet actief op zoek zijn naar hem maar dit ‘denkt’ u louter (CGVS, p. 22).

Dat uw broer mogelijks bepaalde gunsten geniet wegens zijn contact met een kolonel die werkzaam is voor de politie (CGVS, p. 19 en 21) – wat louter een niet gestaafd vermoeden van uwentwege is – dient sterk gerelativeerd te worden gelet op het optreden van de autoriteiten ten aanzien van uw broer in het verleden (de zoektocht en uiteindelijk arrestatie). Dat C.(...) na zijn arrestatie niet onmiddellijk naar de gevangenis werd overgebracht, volstaat niet om te stellen dat uw broer gunsten geniet en de autoriteiten in zijn voordeel kan aanwenden (CGVS, p. 21). Dat hij een tijd in een politiecel van Porto Seguro (en niet in de gevangenis) diende te verblijven, kan aan tal van factoren liggen (zoals een lopend onderzoek, een overbevolking in gevangenissen, in afwachting van een uitspraak, ...). Bovendien is hij nooit in vrijheid gesteld. Hij werd immers naar de psychiatrische instelling overgebracht (CGVS, p. 11, 13, 14 en 19). Geconfronteerd met de mogelijkheid dat hij ten gevolge van een psychologische/psychiatrische beoordeling naar dergelijke instelling werd overgebracht, komt u niet verder dan te stellen dat u het niet weet (CGVS, p. 21). Zelf vermoedt u trouwens dat uw broer schizofreen is (CGVS, p. 15). Uw stellingen dat de Braziliaanse autoriteiten niet actief op zoek zijn naar uw broer en dat hij mogelijke gunsten geniet dienen verder met de nodige korrel zout genomen te worden gelet op verdere vaststellingen. U bent immers allerminst op de hoogte van de concrete rechtsgang over uw broer. Zo stelt u dat er geen rechtszaak is geweest tegen uw broer (CGVS, p. 21). Dit is echter opnieuw een veronderstelling van u aangezien u dit baseert op het feit dat hij nu vrij is en niet in de gevangenis is beland (CGVS, p. 21). Het feit waarom hij mogelijks niet in de gevangenis is beland, werd hierboven reeds uiteengezet. Dat hij momenteel vrij is, is geenszins het gevolg van een mogelijke rechtszaak tegen uw broer maar wel omdat hij ontsnapte (CGVS, p. 18, 19). Dat u verder aangeeft dat u ‘denkt’ dat het allemaal vlug is gebeurd en dat het bij andere rechtszaken lang duurt, zijn allemaal veronderstellingen van u (CGVS, p. 21). Deze tonen geenszins aan dat er geen rechtszaak zou zijn geweest, noch dat er geen zal komen. U weet verder niet sinds wanneer C.(...) in de psychiatrische instelling zit (CGVS, p. 18). Daarbij is het dan ook opmerkelijk dat u aangeeft dat hij nog geen maand in de psychiatrische instelling diende te zitten als u niet weet sinds wanneer hij hier zat (CGVS, p. 11). Dat u tot slot meent dat de politie niet optimaal werkt omdat u in het verleden twee feiten hebt gekend waarbij de politie weinig of niet optrad, betekent geenszins dat ze in uw geval niet zouden optreden (CGVS, p. 21-22). Zoals eerder aangestipt ondernamen de Braziliaanse autoriteiten immers in het verleden wel degelijk actie tegen uw broer en gaf u aan dat u ze hem in de toekomst ook zouden arresteren (CGVS, p. 22). Uw verwijzing naar enkele moorden die in 2021 in uw wijk gepleegd werden door de bende waartoe C.(...) zou behoren en de moord op uw jeugdvriendin door, naar wat u vermoedt, uw broer (CGVS, p. 11-12), volstaat niet om voorgaande conclusies te weerleggen. Deze feiten die u staaft aan de hand van enkele artikels tonen geenszins aan dat u persoonlijk gevisieerd werd/wordt, noch dat u in geval van problemen met uw broer en zijn vrienden geen beroep zou kunnen doen op de in Brazilië aanwezige autoriteiten. Ook de artikels aangaande het criminele/strafrechtelijke parcours van uw broer weerleggen deze conclusie niet. Aansluitend kan opgemerkt worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn. Ze hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. U bent er aldus niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een

toename van politieel geweld en buitengerechtelijke executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenschappelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Nergens uit de informatie blijkt dat er actueel in Brazilië sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Brazilië een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Uw overige documenten wijzigen bovenstaande appreciatie niet. Uw identiteit en herkomst, die van uw kinderen, de wettelijke procedures die u hebt opgestart om uw kinderen in België te erkennen, uw verblijf in Sint-Truiden en uw werkzaamheden in 2013 voor een Belgische familie staan op zich niet ter discussie. De artikels werden hierboven reeds besproken. Wat betreft het psychologisch attest dat reeds hierboven aan bod kwam kan volledigheidshalve opgemerkt worden dat gezondheidsproblemen op zich niet ressorteren onder de bepalingen van de Geneefse Conventie, noch onder de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 48/6, §§ 4 en 5 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Aan de hand van volgend betoog tracht zij de weigeringsmotieven van de commissaris-generaal te weerleggen:

“a) Alle relevante feiten in verband met het land van herkomst:

De verwerende partij vermeldt zelf in de bestreden beslissing dat het nieuwe regime van president Bolsonaro tot massale mensenrechtenschendingen leidt in Brazilië. Hierbij wordt tevens expliciet de politie genoemd, die buitensporig geweld zou gebruiken en burgers buitengerechtelijk zou executeren. Vreemd is het dan ook om te moeten vaststellen dat diezelfde Braziliaanse politie voor de verwerende partij blijkbaar toch goed werk levert wanneer beoordeeld moet worden of verzoekster op hun hulp kan rekenen als bescherming tegen haar ontspoorde broer C.(...). Dit is een tegenstrijdige stelling: de Braziliaanse politie wordt betrouwbaar geacht bij het beoordelen van de vluchtelingenstatus, maar wordt bij het beoordelen van de subsidiaire beschermingsstatus als deel van het probleem aanzien wat betreft mensenrechtenschendingen in Brazilië. Hoe dan ook heeft de politie in Brazilië een bijzonder slechte reputatie. In het meest recente mensenrechtenrapport van het Amerikaanse ‘Department of State’ betreffende Brazilië wordt uitvoerig besproken op welke manier de Braziliaanse politie zijn boekje te buiten gaat (stuk 2 in bijlage). Ook is terug te vinden dat de Braziliaanse overheid goede connecties onderhoudt met de georganiseerde misdaad (stuk 3 in bijlage). Gezien massale mensenrechtenschendingen en corruptie bij de Braziliaanse politie schering en inslag zijn, kan onmogelijk met

zekerheid gesteld worden dat verzoekster op hun bescherming zal kunnen rekenen bij een terugkeer naar Brazilië. De verwerende partij vermeldt weliswaar de problemen bij de Braziliaanse politie, maar houdt er geen rekening mee bij de beoordeling van de vluchtelingenstatus. Om deze reden schendt de bestreden beslissing dan ook artikel 48/6, §5 a) van de Vreemdelingenwet.

b) De door de asielzoeker afgelegde verklaring en overgelegde documenten:

Verzoekster verklaarde duidelijk aan het CGVS dat haar broer een crimineel is, ontsnapte uit een psychiatrische instelling, en connecties heeft bij de politie waardoor zij niet op hun bescherming kan rekenen. Zij gaf doorleefde verklaringen die zij kon staven met artikels uit de Braziliaanse media die aantoonde dat haar broer wel degelijk lid is van een criminele bende, misdaden gepleegd heeft en uit de psychiatrische instelling is ontsnapt. Aangezien de verwerende partij met deze verklaringen en bewijsstukken geen rekening hield bij het beoordelen van verzoeksters vraag om internationale bescherming, moet geconcludeerd worden dat de bestreden beslissing artikel 48/6 §5 b) van de Vreemdelingenwet schendt.

c) De individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker:

De verwerende partij neemt het verzoekster kwalijk dat zij op 18 februari 2019 in België arriveerde, maar slechts op 25 oktober 2019 internationale bescherming vroeg. Verzoekster is echter afkomstig uit een land dat nauwelijks in verband wordt gebracht met vluchtelingen. In de eerste plaats kwam zij naar België omdat zij hier door haar verleden reeds connecties had die haar een veilige thuis konden aanbieden. Zij had geen idee dat er voor Brazilianen de mogelijkheid bestond om internationale bescherming aan te vragen, en pas toen zij hier door haar Belgische connecties attent op werd gemaakt ondernam zij deze stap. De verwerende partij houdt dus geen rekening met verzoeksters persoonlijke omstandigheid als afkomstig zijnde uit een niet-asieland. Hiermee wordt artikel 48/6 §5 c) van de Vreemdelingenwet geschonden.

Dat verder overeenkomstig de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen:

“De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd. De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.”

Dat de verwerende partij in casu weliswaar zeer beperkt motiveert waarom zij van mening is dat verzoekster voor haar problemen bij de Braziliaanse politie en justitie terecht kan, maar dat deze motivatie hoegenaamd niet afdoende is om met zekerheid te stellen dat de Braziliaanse autoriteiten verzoekster kunnen en/of willen helpen.

Dat verzoekster een duidelijke verklaring geeft waarom zij geen beroep kan doen op de Braziliaanse politie. Haar broer heeft namelijk connecties bij de politie en zij vreesde represailles van zijn bende indien zij zich tot de politie zou wenden. In een poging om deze stelling te ontcrachten komt de verwerende partij niet verder dan dat dit louter blote beweringen zijn en dat de politie in het verleden wel degelijk heeft opgetreden tegen haar broer. Nergens wordt een degelijke verklaring gegeven betreffende de feiten dat verzoeksters broer ondanks de zware misdrijven die hij pleegde slechts in een psychiatrische instelling terecht kwam of dat hij wel heel gemakkelijk kon ontsnappen uit deze instelling. De neergelegde verklaringen van verzoekster laten wel degelijk vermoeden dat haar broer op één of andere manier hulp heeft gekregen om zichzelf opnieuw in vrijheid te stellen. Bovendien kon verzoeker alle andere aspecten van haar asielrelaas staven met documenten, waardoor zij volgens artikel 48/6 §4 van de Vreemdelingenwet het voordeel van de twijfel zou moeten genieten.”

2.2. Aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd:

- stuk 2: US Department of State, 2020 Country Reports on Human Rights Practices: Brazil;
- stuk 3: Jacobin Mag, *Brazilian Organized Crime has a close friend in Jair Bolsonaro*.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden

beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en ex nunc onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurs-handelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen, kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

3.3. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door de verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 en artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoekster verklaart dat toen zij samen met haar moeder en haar broers C. en J. in hun ouderlijk huis in Brazilië woonden, haar broer C. haar dagelijks zou hebben bedreigd en dat ook haar kinderen hierbij werden geveiseerd. Hierdoor zou verzoekster getraumatiseerd zijn geraakt, depressief zijn geworden en angstaanvallen hebben gekend. Zij stelt dat haar broer C. lid was van een bende,

genaamd Capinho. Hij zou tevens contact hebben met een kolonel die bij de politie werkzaam was. Omdat zij de bedreigingen en de situatie met haar broer niet langer kon verdragen, verliet verzoekster samen met haar kinderen op 18 februari 2019 het land.

In mei 2019 zou een jeugdvriendin van haar zijn vermoord in Brazilië; verzoekster denkt dat C. haar heeft vermoord. Ook andere personen in haar wijk zouden zijn vermoord door de bende waartoe C. behoort. In mei 2019 begon C. criminele feiten te plegen. De politie zocht haar broer hiervoor, maar die had zich ondertussen verscholen in de bossen en later ook bij hun zus M. Daar heeft de politie hem in juni/juli 2019 gevonden en gearresteerd. C. verbleef dan eerst in een politiecel, waarna hij naar een psychiatrische instelling werd gebracht, waaruit hij begin 2020 kon ontsnappen. Hij wordt momenteel gezocht door de Braziliaanse autoriteiten. Een nicht van verzoekster zou haar toen hebben laten weten dat C. naar haar vader had gebeld om mee te delen dat hij het ouderlijk huis in de gaten hield. Verzoekster vreest dat zij en haar kinderen bij terugkeer naar Brazilië zullen worden vermoord door haar broer en zijn vrienden.

4.2. Uit de door verzoekster afgelegde verklaringen en neergelegde documenten, zoals de artikelen uit de Braziliaanse media, blijkt dat haar broer C. criminele/strafrechtelijke feiten heeft gepleegd en dat in haar wijk in 2021 enkele moorden werden gepleegd door de bende waartoe haar broer C. zou behoren, waaronder de moord op haar jeugdvriendin. Tevens blijkt dat haar broer na zijn arrestatie is kunnen ontsnappen uit de psychiatrische instelling. Deze elementen van het relaas worden noch door de commissaris-generaal noch door de Raad betwist.

De Raad treedt de commissaris-generaal bij in het standpunt dat deze feiten, die verzoekster staaft aan de hand van enkele artikels, geenszins aantonen dat zij persoonlijk werd/wordt gevisieerd, noch dat zij in geval van problemen met haar broer en zijn kompanen geen beroep zou kunnen doen op de in Brazilië aanwezige autoriteiten.

De Raad wijst erop dat vooraleer internationale bescherming kan worden ingeroepen, eerst alle mogelijkheden tot nationale bescherming op redelijke wijze moeten zijn uitgeput. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet alsook uit artikel 48/4 van de voormelde wet, die beide vereisen dat de betrokken asielzoeker zich niet onder de bescherming van zijn land van herkomst kan of wil stellen.

Bovendien kan conform artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet enkel uitgaan van of worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren *“indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in § 2 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade”*.

Nog volgens artikel 48/5, § 2, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet deze nationale bescherming doeltreffend en van niet-tijdelijke aard zijn en wordt deze in het algemeen geboden wanneer de actoren omschreven in het eerste lid redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door het instellen van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de betrokken verzoekers toegang hebben tot een dergelijke bescherming. Nationale bescherming doelt op het vermogen van het land van herkomst om daden van vervolging of ernstige schade te voorkomen of te bestraffen (HvJ 20 januari 2021, C-255/19, pt. 44).

Uit het geheel van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier (zie AD CGVS, stuk 6, map met landeninformatie, nrs. 2 tot 5; alsook stukken 2 en 3 bij het verzoekschrift) blijkt dat Brazilië een juridisch systeem kent voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen en dat Braziliaanse burgers in het algemeen hiertoe toegang hebben.

Waar verzoekster in haar verzoekschrift betwijfelt of zij een beroep kan doen op de Braziliaanse overheidsbescherming, benadrukt de Raad dat de bescherming die de nationale overheid biedt, doeltreffend moet zijn maar niet absoluut. De overheid dient niet bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden; het volstaat dat redelijke maatregelen zijn genomen (RvS 21 februari 2007, nr. 168.034). De overheid heeft de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in (RvS 12 februari 2014, nr. 226.400).

De Raad betwist niet dat het Braziliaanse systeem voor overheidsbescherming pijnpunten kent, maar uit de voorliggende landeninformatie die melding maakt van politiegeweld of van connecties tussen president Bolsonaro en de georganiseerde misdaad, blijkt evenwel niet dat er in Brazilië sprake is van een ernstig systematisch falen van of structurele ontoereikendheid in overheidsbescherming, laat staan dat elke overheidsbescherming totaal afwezig zou zijn. Evenmin blijkt uit de algemene landeninformatie

dat elke procedure om overheidsbescherming te verkrijgen bij voorbaat zinloos dan wel ondoeltreffend of zelfs gevaarlijk zou zijn geweest of dat er geen enkele overheidsbescherming toegankelijk zou zijn waar redelijke perspectieven worden geboden op het voorkomen en bestraffen van vervolging of ernstige schade. De Raad besluit dat het systeem voor overheidsbescherming in Brazilië niet perfect is maar ook niet theoretisch. Er kan worden aangenomen dat de Braziliaanse overheden in het algemeen bescherming kunnen en willen bieden.

Het is bijgevolg aan verzoekster om aannemelijk te maken dat zij alle redelijke en nuttige mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput of, indien dat niet het geval is, er in haar individuele omstandigheden gegronde redenen voorhanden zijn waardoor van haar niet kan worden verwacht dat ze zich tot de Braziliaanse overheden wendt om bescherming te vragen. Zij moet aantonen dat in haar individueel geval geen overheidsbescherming beschikbaar of toegankelijk is dan wel dat niet redelijkerwijze van haar kan worden verwacht dat zij zich wendt tot de Braziliaanse overheid voor bescherming.

Uit verzoeksters verklaringen blijkt dat zij zelf nooit klacht heeft ingediend tegen haar broer. Het doel van een klacht bij de politie is evenwel het voorkomen of oplossen van problemen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van een bepaald probleem/misdrijf, dan kunnen ze hier vanzelfsprekend ook niet tegen optreden. Dat verzoekster zich nooit tot de autoriteiten heeft gewend uit schrik voor de politie en angst voor represailles van zijn bende, biedt hiertoe geen verschuiving nu er geen overtuigende individuele omstandigheden voorliggen die aannemelijk maken dat in haar geval geen redelijke overheidsbescherming voorhanden is of dat deze niet toegankelijk is.

Vooreerst wijst de Raad samen met de commissaris-generaal op het feit dat de Braziliaanse autoriteiten in het verleden reeds hebben opgetreden tegen haar broer: *“C.(...) werd wegens zijn gepleegde feiten in mei 2019 gezocht door de politie (CGVS, p. 17). De politie kwam meermaals naar uw woning, doorzocht uw woning en zocht hem bij uw zus (CGVS, p. 14, 16, 17) Wanneer hij uiteindelijk gevonden werd, werd hij in hechtenis gehouden (CGVS, p. 17-18). Nadien diende hij in een gesloten, psychiatrische instelling te verblijven (CGVS, p. 11, 13, 14 en 19).”* Dat hij hier later uit kon ontsnappen, betekent niet dat de Braziliaanse autoriteiten niet de intentie zouden hebben om opnieuw op te treden tegen C. Bovendien geeft verzoekster zelf aan dat – indien de Braziliaanse autoriteiten hem weer zouden vinden – ze hem zouden arresteren (NPO, p. 19, 22).

Verzoekster beweert dan wel dat haar broer mogelijk bepaalde gunsten geniet wegens zijn contact met een kolonel die werkzaam is voor de politie (CGVS, p. 19 en 21), maar dit betreffen loutere vermoedens die zij niet aannemelijk kan maken. Bovendien moet dit betoog sterk worden gerelativeerd, gelet op het optreden van de autoriteiten ten aanzien van haar broer in het verleden, namelijk de zoektocht naar hem en zijn uiteindelijke arrestatie. Dat haar broer C. na zijn arrestatie niet onmiddellijk naar de gevangenis werd overgebracht, betekent op zich niet dat hij gunsten geniet en de autoriteiten in zijn voordeel kan aanwenden. De commissaris-generaal stelt hierover terdege: *“Dat hij een tijd in een politiecel van Porto Seguro (en niet in de gevangenis) diende te verblijven, kan aan tal van factoren liggen (zoals een lopend onderzoek, een overbevolking in gevangnissen, in afwachting van een uitspraak, ...). Bovendien is hij nooit in vrijheid gesteld. Hij werd immers naar de psychiatrische instelling overgebracht (CGVS, p. 11, 13, 14 en 19). Geconfronteerd met de mogelijkheid dat hij ten gevolge van een psychologische/psychiatrische beoordeling naar dergelijke instelling werd overgebracht, komt u niet verder dan te stellen dat u het niet weet (CGVS, p. 21). Zelf vermoedt u trouwens dat uw broer schizofreen is (CGVS, p. 15). Uw stellingen dat de Braziliaanse autoriteiten niet actief op zoek zijn naar uw broer en dat hij mogelijke gunsten geniet dienen verder met de nodige korrel zout genomen te worden gelet op verdere vaststellingen. U bent immers allerm minst op de hoogte van de concrete rechtsgang over uw broer. Zo stelt u dat er geen rechtszaak is geweest tegen uw broer (CGVS, p. 21). Dit is echter opnieuw een veronderstelling van u aangezien u dit baseert op het feit dat hij nu vrij is en niet in de gevangenis is beland (CGVS, p. 21). Het feit waarom hij mogelijks niet in de gevangenis is beland, werd hierboven reeds uiteengezet. Dat hij momenteel vrij is, is geenszins het gevolg van een mogelijke rechtszaak tegen uw broer maar wel omdat hij ontsnapte (CGVS, p. 18, 19). Dat u verder aangeeft dat u ‘denkt’ dat het allemaal vlug is gebeurd en dat het bij andere rechtszaken lang duurt, zijn allemaal veronderstellingen van u (CGVS, p. 21). Deze tonen geenszins aan dat er geen rechtszaak zou zijn geweest, noch dat er geen zal komen. U weet verder niet sinds wanneer C.(...) in de psychiatrische instelling zit (CGVS, p. 18). Daarbij is het dan ook opmerkelijk dat u aangeeft dat hij nog geen maand in de psychiatrische instelling diende te zitten als u niet weet sinds wanneer hij hier zat (CGVS, p. 11).”* Door louter te volharden in haar vermoeden dat haar broer op één of andere manier hulp heeft gekregen om zichzelf opnieuw in vrijheid te stellen, brengt zij geen concrete en geobjectiveerde elementen aan die voorgaande pertinente bevindingen kunnen weerleggen of ontkrachten en slaagt zij er bijgevolg niet in hier anders over te doen denken. Zoals eerder aangestipt, ondernamen de Braziliaanse autoriteiten

immers in het verleden wel degelijk actie tegen haar broer en gaf zij aan dat ze hem in de toekomst ook zouden arresteren.

Gelet op wat voorafgaat, maakt verzoekster niet aannemelijk dat er in haar individuele omstandigheden geen doeltreffende overheidsbescherming voorhanden is in de zin van artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, noch dat zij daar geen toegang toe heeft. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij (vruchteloos) heeft getracht bescherming te krijgen of dat zij in de onmogelijkheid was bescherming te vragen of dat van haar om bepaalde redenen niet kon worden verwacht die bescherming te vragen. Er wordt niet aangetoond dat de Braziliaanse overheden in verzoeksters geval geen doeltreffende bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade. Bijgevolg blijkt er geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

4.3. Daarenboven is het gegeven dat verzoekster pas op 25 oktober 2019 om internationale bescherming verzocht terwijl zij reeds op 18 februari 2019 in België aankwam, een indicatie dat zij internationale bescherming niet dringend nodig achtte. Verzoeksters gedrag kan immers bezwaarlijk getuigen van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade. De Raad benadrukt dat van een persoon die beweert te worden vervolgd in zijn land van herkomst en die internationale bescherming inroept, redelijkerwijs mag worden verwacht dat hij zich, indien hij nood heeft aan bescherming, bij aankomst of zo snel mogelijk daarna wendt tot de asielinstanties van het onthaalland. Verzoeksters laattijdig beschermingsverzoek stemt dan ook niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten en relateert de ernst van de door haar geschetste vrees. Het verweer in het verzoekschrift dat zij aanvankelijk geen idee had dat er voor Brazilianen de mogelijkheid bestond om internationale bescherming aan te vragen, kan niet volstaan om verzoeksters handelen te vergoelijken en doet ook geen afbreuk aan voorgaande overwegingen. Dit klemt des te meer daar verzoekster reeds eerder van 2010 tot 2017 herhaaldelijk naar België kwam voor verblijfsperiodes van verschillende duur, in 2019 na drie maand legaal verblijf via de gemeente Jette getracht heeft haar verblijf in België te legaliseren en zij zelfs een pro deo-advocaat heeft geraadpleegd om te proberen het vaderschap van haar kind te laten erkennen waarbij gerechtelijke stappen zijn ondernomen (NPO, p. 6). Hieruit blijkt dat verzoekster zich duidelijk heeft geïnformeerd naar manieren om haar verblijf in België te regulariseren. Dat zij toen echter bij haar advocaat niet heeft geïnformeerd aangaande de wijze waarop zij internationale bescherming kon verkrijgen tegen de vrees die zij beweert te koesteren in geval van terugkeer naar Brazilië en zij pas een beschermingsverzoek heeft ingediend nadat haar Belgische connecties haar hierop attent maakten, is niet ernstig. Bovendien verklaarde zij ten overstaan van het CGVS dat zij zo laat om bescherming heeft verzocht in België omdat zij bij verschillende vriendinnen in België diende te wonen en op dat moment geen werk had (NPO, p. 5-6). Nergens gaf zij aan dat zij niet op de hoogte was van de mogelijkheid om internationale bescherming aan te vragen.

Het niet eerder indienen van een verzoek om internationale bescherming stemt dan ook niet overeen met de houding van een persoon die beweert uit vrees voor zijn leven zijn land te hebben verlaten en toont aan dat verzoekster internationale bescherming niet dringend noodzakelijk achtte. Deze vaststelling ondermijnt de ernst van de door verzoekster geschetste vrees.

4.4. De overige het kader van haar beschermingsverzoek neergelegde documenten vermogen geen afbreuk te doen aan voorgaande.

Het Belgisch psychologisch attest bevestigt dat verzoekster sinds oktober 2020 in behandeling is bij een psycholoog en zij psychische problemen kent, zoals slapeloosheid, neurovegetatieve reactiviteit, emotionele instabiliteit, angst, zaken opnieuw beleven in nachtmerries, mentale dissociatie, stress en zelfmoordgedachten. Hieruit blijkt tevens dat verzoekster symptomen van posttraumatische stress vertoont.

Uit het administratief dossier blijkt dat met verzoeksters psychische problemen herhaaldelijk rekening werd gehouden doorheen het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. In de bestreden beslissing wordt dan ook terecht geoordeeld dat in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoeksters rechten werden gerespecteerd en dat zij heeft kunnen voldoen aan haar verplichtingen. Verzoekster betwist dit niet.

In zoverre verzoekster met het psychologisch attest een begin van bewijs wil leveren van haar verklaringen en traumatische ervaringen, benadrukt de Raad dat de psycholoog die het voorliggende verslag heeft opgesteld zich voor de gesuggereerde oorzaak van de problematiek louter en alleen heeft gebaseerd op de verklaringen van verzoekster en niet op een objectieve bron van informatie. Verder is het psychologisch attest zeer summier en vermeldt het enkel dat de psychische problemen van

verzoekster het gevolg zijn van traumatische gebeurtenissen voorgevallen in het land van herkomst, met name de algemene situatie in Brazilië die wordt gekenmerkt door een algemene bende-problematiek en gemeenschappelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarvan zij op een bepaald moment het doelwit zou zijn geworden. Over dit laatste wordt in het verslag geen verdere duiding gegeven. Verder komt nergens in dit verslag haar broer ter sprake. Uit dit psychologisch verslag kan dan ook geen objectief en exclusief causaal verband worden afgeleid tussen verzoeksters psychische problemen en de (beweerde) persoonlijke incidenten met haar broer.

Zoals reeds vermeld, worden de criminele/strafrechtelijke feiten die haar broer C. heeft gepleegd alsook de moorden die in 2021 in haar wijk werden gepleegd door de bende waartoe C. behoort, niet betwist. Wel wordt geoordeeld dat deze feiten niet aantonen dat verzoekster persoonlijk werd/wordt gevisieerd, noch dat zij in geval van problemen met haar broer en zijn kompanen geen beroep zou kunnen doen op bescherming door de in Brazilië aanwezige autoriteiten. Het psychologisch attest kan hierop geen ander licht werpen. In zoverre de Raad kan aannemen dat een aantal gebeurtenissen in het leven van verzoekster en haar gezin, zoals het aanwezige bende-geweld in Brazilië en de criminele activiteiten door haar broer, verzoekster psychologisch en emotioneel hebben geraakt, kan dit gegeven evenwel niet volstaan om aan te tonen dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming daar dit niets wijzigt aan de bevinding dat zij beroep kan doen op bescherming door de Braziliaanse overheid. De Raad bemerkt verder dat verzoekster voor haar mentale gezondheidsproblemen gebruik kan maken van de geëigende procedure vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont overigens niet aan dat zij, om redenen vermeld in het Vluchtelingenverdrag, bij terugkeer naar Brazilië geen toegang zal hebben tot de eventuele benodigde psychologische en medicamenteuze ondersteuning.

De overige documenten hebben betrekking op verzoeksters identiteit en herkomst en deze van haar kinderen, de wettelijke procedures die zij heeft opgestart om haar kinderen in België te erkennen, haar verblijf in Sint-Truiden en haar werkzaamheden in 2013 voor een Belgische familie (AD CGVS, map met documenten). Deze elementen staan hier niet ter discussie, maar houden geen verband met het vluchtrelaas.

4.5. Het geheel aan documenten en verzoeksters verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, alsook verzoeksters individuele omstandigheden in acht genomen en cumulatief beoordeeld en afgewogen in het licht van de beschikbare landeninformatie over Brazilië, acht de Raad voorgaande bevindingen ruim voldoende om te besluiten dat verzoekster er niet in slaagt om een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken en evenmin om zwaarwegende gronden aan te toonen dat zij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade. Een individuele beschermingsnood wordt niet aannemelijk gemaakt.

Verzoekster brengt geen andere specifieke en individuele elementen aan die een nood aan bescherming aannemelijk maken.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het rechtsplegingsdossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoekster bij terugkeer naar Brazilië zou worden vervolgd of gevisieerd.

Voorgaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking kan worden genomen, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4,

§ 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

De commissaris-generaal zet in de bestreden beslissing op basis van de meest recente landeninformatie het volgende uiteen over de veiligheidssituatie in Brazilië:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat in Brazilië op grote schaal mensenrechtenschendingen plaatsvinden. Sinds het aantreden van president Jair Bolsonaro in januari 2019 is er een toename van politieel geweld en buitengerechtigde executies. Ook de inheemse bevolking en sociale leiders worden getroffen door het nieuwe regime. Dit type geweld, waarbij burgers met een bepaald profiel worden gevisieerd, heeft echter geen uitstaans met artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

Voorts blijkt dat in Brazilië het geweld wijdverspreid is en er onder meer de vorm aanneemt van gemeenschappelijke criminaliteit, zoals moorden, ontvoeringen, afpersing en drugshandel, waarop de autoriteiten met disproportioneel geweld kunnen reageren. Het merendeel van de misdaden wordt gepleegd door individuele misdadigers of bendes.

Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c) Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in Brazilië is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.”

De Raad herinnert er aan dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, C.F. en D.N., pt. 26). Uit het geheel van de objectieve landeninformatie aanwezig in het rechtsplegingsdossier, besluit de Raad vooreerst dat het in Brazilië aanwezige geweld politieel dan wel crimineel geweld betreft dat naar zijn aard en/of vorm doelgericht is. Slachtoffers van politieel of crimineel geweld worden gevisieerd om een welbepaalde reden of doel. Het merendeel van dit gemeenschappelijk crimineel geweld of politieel geweld is dan ook geïndividualiseerd en niet willekeurig.

Verder kadert dit politieel en crimineel geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of wanneer twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden en is het bovendien in wezen niet willekeurig van aard (HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité (GK)).

Dit politieel en crimineel geweld moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekster is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt dat voor verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Verzoekster brengt geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de inlichtingen waarop bovenstaande analyse is gebaseerd niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stelt.

Bij gebrek aan een gewapend conflict in Brazilië dat wordt gekenmerkt door willekeurig geweld, is artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

7. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien november tweeduizend eenentwintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES